

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Mercurii et Charontis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](#)

Etio. Equidem nisi.] Solutio à signis, per assertationem. Sed age per ipsam diuinandi artem.] ἐρώτησις ὀρατος. Est quidam partim.] ἀπίνεστις ὄρασις. Nempe quod neq; si homo.] Reputatio. Quod nunc recessit.] Interrogatio. Reddit oracula.] Responso. Haud intelligo quid dicas.] Conclusio εἰρηνικη.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ- MERCVRII ET
γεωρΓΩ. Charonii.

Iacobo Micyllo interprete.

M E R C V R I V S.

Aγισθειτα φωτθ-
μιν, ει δοκει, ωποσα
μοι οφειλειδι, θ-
πωσιν ανδις ιελωμη τι τε-
ρι αντων. Χα. πογισθειτα, φ
Ερμη. ομαινορ γινεσσι τιρι
αντων η άπραγμονιστρον.
Ερ. άγνυραρ ιντελαμψιφ
ικόμισε τιφύτε σφαλμων. Χα.
ποτεη λιγεις. Ερ. νη τὸν Αϊ-
δωνια, τῶν πεγέτε ανυοά-
μιν, καὶ ποωτηρα δύο οι
Βοιων. Χα. τιθει πεγύτε σφαξ-
μας, η δόδοις δύο. Ερ. η άνι-
σπαρ τηρ γισιο πεγύτε δόδοις
ιδω
duobus. CHAR. Pone quinque drachmas, & obolos
duos. MERC. Et pro resarcendo velo quinque obolos

Rationem suppitemus
a portitor, si vide-
tur, quantum nisi
debeas iam, ne denud ali-
quando de eo inter nos con-
tendamus. CHAR. Sup-
petemus, Mercuri. Satius e-
nim est mature id agere, des
inde & minoris negotij.
MERC. ^b Anchoram, ve-
mandaras, comparaui tibi
quinque drachmis. CHAR.
Caro dicis. MER. At per
Plutonem, quinq; emi illam:
& præterea lorum, quo
cremum alligares, obolis

Ἐγώ λατίβαλορ. Χά. οὐ τότες προσίθα. Ερ. οὐ λαρρόν, ὃς επιπλάσου τὸ σκλαφίδιον τὸ ἀντρόποτο, οὐτέ οὐτός δέ, οὐ λατάμιορ, ἀφ' οὐ τῶν ὑπέρφατην ἴποιγσας, οὐδόθραχυτῷ ἀπαντα. Χά. οὐτέ τέξιν ταῦτα ὄντων. Ερ. ταῦτά διην, οὐ μέ τι ἀκούειντας διελαθεψήται τὸ ποιησαῖσθαι. πότι τὸ δὲ ταῦτα ἀπλάσαν φύει; Χά. νινδὴ, ὡς Ερμῆς, ἀλιώλαν. οὐδὲ λοιμότητις οὐ τόνιζε. Οὐ λατάπεμψε ἀθρότος τινάς, ινέσαι τότε ἐπιτρέπαντα οὐ τὸ σπέσσα παραποτίσθησον τὸ πορθμία. Ερ. νινδὸν οὐτὸν λαθεδύματα, τὰ λακίσα τυχόδηθε τρυπαδού, ὃς δέρε ὁπλα τὸ τέτων ἀπλανοῖσι. Χά. οὐ τοιποτὸν οὐδεῖσιν ὅπλοις, ὡς Ερμῆς. νινδὸν δὲ διλιγοτε, ὃς δέρες, ἀφικεῖνται οὐτίσθι, ἀπλύν γάρ. Ερ. ἀμενοντὸς τοις, εἰ καὶ οὐτίσθι παρατένοιτο τὸ σοῦ τὸ δόφρημα. παλὺν ἀλλ' οὐδὲ παλαιοῖς, ὃς Χάρωρ, οὐδεα

ego exolui. CHAR. Etiam hos appone. MER. Εἰ δὲ εραν ad oblinendas nauigij rimastibici: οὐ εἰαυος præterea, οὐ συniculum unde εἰ hyperam fecisti, omnia hæc duabus drachmis. CHAR. Reclē, laudo, hæc vili emisti. M E R. Hæc sunt quæ tibi exposui: nisi si quid reliquum est quod me fugit inter computandum. Quando autem hæc reddi:urum te promittis? CHAR. Nunc quis dem, Mercuri, non possum. Si verò pefsis aliqua aut bellum confertos οὐ frequenter hue demiserit aliquos, licebit mihi rūm allucrari aliquid, subtracto clām non-nihil ex portorio. MER. Proinde ego nunc sedebo, pefsimā quæque ut eueniant precando, ut inde fructum aliquem capiam. CHAR. Fieri aliter non potest, Metetur. Nam pauci nunc, vides, ad nos descendunt. Pax enim est. MER. C. Satius est ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debet istius solutio. Verum enim uero prisca illi, Charon, noſſe

MORTVORVM DIALOGI. 75

ολοδα σιοι παρεγίνοντο, ἀν-
θρηοι ἄπαντες, αὔματοι ἀ-
νέπλω, καὶ πραυματίαι οἱ
πονκοι. οὐδὲ δὲ φαρμάκα τις
τὸν τοῦ παιδός ἀπέθανὼν, οὐ
τὸν τοῦ γινόμενον, οὐ πρι-
φύς ἵξωμην τὸν γαστέρα
καὶ τὰ σκέλη, ὡροὶ δὲ ἄπαντα
τον, καὶ ἀγεννήτες, δὲ δύοις
ἰκέναις, οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν,
ἀφεγγαταίκησιν, ητιβε-
λόντες ἀπόλεσιν, οὐς ιοίκας
σι. Χά. πάννον δὲ πεποθετά-
θε ταῦτα. Ερ. ὅποιδε ἵγδι
θλέσαμι δέρη ἀμαρτάνειν,
πινερῶς ἀπατῶν τὰ ὄφελά
μέρα παρὰ τού.

que ego videar peccare grauius aliquid, si vel acerbius abs te
exigam ea quae mihi debes.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a PORTITOR.] Charon Nōelis & Herebi filius tria
inferni flumina seu paludes obseruare diciuntur, puta Acheron-
tem, Stygem, & Cocytum, & per illas mortuorum animas ad
profundum Herebi transuhere, obolum quem danacem Gra-
ci vocant, a rectoribus accipiens. Charontem portitorem, Virgil.
in 6. Aeneid. pulchre describit. b Anchoram.] Hic recen-
set aliquot narium instrumenta. Anchora dens est ferreus ad
sistendas naves. c Remum.] Remi perticæ seu conti, qui
bus naues & rates impelluntur agminisque. Remis vela ad-

dunq[ue]

duntur, ut alce ad nauium celeritatem funes & prudentes tum ad vincula, tum ad nauium tractus & retinacula.] Ceram.] Graeci κηρὸς pro cera piceaque mixtura accipiunt: consule Plin. lib. 16. cap. 12. Hinc cerata naues dicuntur, cera piceaque simul confusa oblige. e Hyperam.] Hyperae sunt funiculi, quibus antennarum cornua traducuntur. unde proverbium: Omissa hypera, pedem queris. Vide Suidam & Erasmum nostrum.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Nauta perit quod debebat talarigerales,

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritor technas, hominumq; furores

Semper quod peior sit quoq; postecitas.

RATIONEM supputemus.] Propositio iubentis. Supputemus, Mercuri.] Assenso. Satius enim est.] Ratio. Anchoram ut mandaras.] λογισμὸς per enumerationem. Vnde Hyperam fecisti.] οὐτέας funiculi sunt, quibus antennarum cornua traducuntur. Vnde proverb. Omissa hypera pedem queris. Erasmus & Suidas. Recte laudo.] Collaudatio. Haec sunt.] Conclusio supputationis. Quando autem haec. Postulas solutionem. Nunc quidem, Mercuri.] Petit dilationem. Fieri aliter non potest.] λογισμὸς. Nam pauci nunc.] Consilium suum exponit. Pax enim est.] Ratio Verum enim uero prisci illi.] Comparatio mortuorum. Proinde neque & ego.] Conclusio.

MENIP-